Paulo Coelho
Să călătorim altfel

Mi-am dat seama foarte clar ca, pentru mine, călătoria e cel mai bun mod de a învăţa. Încă mai am un suflet de pelerin şi m-am gândit să folosesc aceasta rubrica pentru a transmite mai departe câteva dintre lecţiile pe care le-am învăţat, în speranţa ca s-ar putea dovedi folositoare altor pelerini ca şi mine.

1. Evită muzeele.

Acesta ar putea părea un sfat absurd, dar hai să ne gândim puţin la el: dacă te afli într-un oraş străin, nu este mult mai interesant să mergi în căutarea prezentului în loc de a trecutului? Numai ca oamenii se simt obligaţi să meargă în muzee pentru că au învăţat când erau mici că a călători înseamnă să cauţi acel tip de cultură. Evident, muzeele sunt importante, dar ele cer timp şi obiectivitate – trebuie să ştii ce vrei să vezi acolo, altfel vei pleca cu senzaţia că ai văzut câteva lucruri cu adevărat fundamentale numai că nu poţi să-ţi aduci aminte care sunt acelea.

2. Mergi prin baruri.

Barurile sunt locurile în care se revelează viaţa oraşului, nu muzeele. Prin baruri nu înţeleg cluburi de noapte, ci locurile unde merg oamenii obişnuiţi, beau un pahar, pălăvrăgesc despre vreme şi sunt gata întotdeauna să stea la taclale. Cumpără un ziar şi bucură-te de spectacolul străzii. Dacă cineva începe o conversaţie, oricât de stupidă, intră în vorbă: nu poţi să judeci frumuseţea unei alei doar uitându-te la poartă.

3. Fii deschis

Cel mai bun ghid este cineva care trăieşte în locul acela, ştie totul despre el, e mândru de oraşul său, dar nu lucrează pentru o agenţie turistică. Ieşi pe stradă, alege persoană cu care vrei să vorbeşti şi întreab-o ceva (Unde este catedrala? Unde este poşta?). Dacă nu iese nimic, încearcă altceva – îţi garantez că până la sfârşitul zilei îţi vei găsi un însoţitor minunat.

4. Încearcă să călătoreşti singur sau – dacă eşti căsătorit – cu soţul sau soţia. Va fi mai greu, nimeni nu se va ocupa de tine, dar numai aşa vei putea să-ţi laşi în urmă propria ţară. Călătoria în grup înseamnă să te afli într-o ţară străină şi să-ţi vorbeşti limba materna,

să fact ce-ţi spune conducătorul grupului şi să te intereseze mai mult bârfele din grup decât locul pe care îl vizitezi.

5. Nu face comparaţii. Nu compara nimic – preţuri, nivelul igienei, calitatea vieţii, mijloacele de transport nimic! Nu călătoreşti ca să demonstrezi că ai o viaţă mai bună decât alţi oameni – scopul tău e să descoperi cum trăiesc alţi oameni, ce poţi învăţa de la ei, cum înfrunta ei realitatea şi extraordinarul.

6. Înţelege ca toată lumea te înţelege. Chiar dacă nu vorbeşti limba, nu te teme: am fost într-o mulţime de locuri în care nu puteam comunica prin cuvinte deloc şi întotdeauna am găsit sprijin, îndrumare, sfaturi folositoare. ba chiar şi iubite. Unii cred că dacă merg singuri în călătorie o vor pomi pe strada şi se vor rătăci pentru totdeauna. Asigură-te doar că ai adresa de la hotel în buzunar şi – dacă chiar se întâmplă ce-i mai rău – fa cu mana unui taxi şi arată-i sofeailui cartonaşul.

7. Nu cumpăra prea multe. Cheltuieşte-ţi banii pe lucruri pe care nu va trebui să le care: bilete la o piesă bună, restaurante, excursii. În zilele noastre, cu economia globală şi Internetul, poţi să cumperi ce vrei fără să fii nevoit să plăteşti pentru bagaje în exces.

8. Nu încerca să vezi toată lumea într-o luna. E mult mai bine să stai într-un oraş patru-cinci zile decât să vizitezi cinci oraşe într-o săptămâna. Un oraş e ca o femeie capricioasă: e nevoie de timp să fie sedusa şi să se dezvăluie complet.

9. O călătorie este o aventură. Henry Miller spunea că e mult mai important să descoperi o biserică de care n-a mai auzit nimeni vreodată decât să te duci la Roma şi să te simţi obligat să vizitezi Capela Sixtină împreună cu două sute de mii de alţi turişti care-ţi zbiară în urechi. Duceţiva la Capela Sixtină, bineînţeles, dar hoinăriţi şi pe străzi, exploraţi aleile înguste, încercaţi libertatea de a căuta ceva – tocmai ceva pe care nu-l cunoaşteţi – dar care, dacă îl găsiţi, vă va schimba – cu siguranţă – viaţa.